

Motion till riksdagen 2016/17:3398

av **Désirée Pethrus (KD)**

Kristna på asylboenden

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behov av tydlig information om religionsfrihet och annan samhällsinformation ute på asylboenden och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av särskilda boenden för asylsökande som är hotade och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen måste agera för att motverka religionsförföljelse i Sverige och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör verka för att religionsförföljelse och kristofobiska hatbrott liksom annan förföljelse på grund av religion uppmärksammas och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Under hösten 2015 utsattes Sveriges asylmottagningssystem för stora påfrestningar med anledning av det stora antalet asylsökande som sökt sig till Sverige. Ännu är det långa väntetider för asylsökande att få sitt beslut om uppehållstillstånd eller ej. När så många har kommit samtidigt har det varit svårt att hitta boende till de asylsökande. I det krisläge som uppstod sänktes standardkraven för att driva asylboenden. Många trängs i små rum och personer med olika bakgrund, tro och etnicitet blandas. Eftersom många kommer från krigsområden är det naturligtvis inte helt okomplicerat. Dessutom kommer de asylsökande till en helt annan kultur.

Under hösten 2015 utsattes Sveriges asylmottagningssystem för stora påfrestningar. Det var en historiskt stor flyktingkris. Många sökte sig till Europa och Sverige. I synnerhet var uppgiften att hitta boende till ett stort antal människor på kort tid förenad med stora svårigheter. Under hösten ökade problemen med oroligheter och motsättningar ute på våra asylboenden. Självklart var det faktum att så många kom samtidigt en faktor som spelade in i att de som kom inte fick ett optimalt mottagande. Oro och frustration spred sig. Många hade en bild av vad de skulle möta i Sverige, som

kanske inte heller stämde överens med verkligheten när de väl kommit fram. Många boenden kom att bli långt bort från storstäder, vilket mötte motstånd i vissa fall. När så många kom på samma gång fick Migrationsverket försöka uppbringa alla boenden som bara gick. Frustrationen ökade också när Migrationsverkets väntetider för att få ett beslut om uppehållstillstånd blev längre.

Olika personer som arbetar med asylsökande började tala om att kristna kände sig förföljda på asylboenden, vilket naturligtvis inte är acceptabelt. Rapporter om hot och våld förekom. Även polisen började registrera våldet. Det var asylsökande som utsattes för våld, och asylsökande som begick brott.

I en insats kallad Alma (numera avslutad) registrerade polisen ett stort antal fall. Under den period som polisen granskade manuellt (11 november 2015 till 31 januari 2016) anmäldes 831 misshandelsfall på asylboenden samt 484 fall av hot och ofredanden.

Under samma period registrerade poliser eller operatörer på ledningscentralen, med koden R291, att patruller åkt på 27 självmordsförsök och 31 fall med psykiskt sjuka. Men alla ärenden som i teorin hade kunnat kodas med R291 hade ändå inte kodats.

Oroligheter på asylboenden har tagit mycket tid för polisen. Magnus Isaksson, verksam inom Växjöpolisen, vittnade i SvD 18/12 -15 om hur 75 procent av patrullerna under en kväll var upptagna med att försöka beivra bråk på boenden. I DN 21/1 -16 vittnade poliskällor om skenande totalkostnader på grund av alla uttryckningar till asylboenden.

Migrationsverket har i en skrivelse (diariernr A486.356/2015) till Polismyndigheten begärt behörighet för ordningsvakter att tjänstgöra på en lång rad boenden där incidenter varit frekventa. Polismyndighetens bedömning är att den inte kan vara närvarande på plats i den utsträckning som behövs utan att det får negativa konsekvenser för utförandet av andra mer prioriterade uppgifter.

Migrationsverket har enligt sin hemsida visat att det finns boenden som har särskild hbtq-kompetens, för att skapa trygghet för denna grupp. För den kristna gruppen blev det lika stort behov av särskilda skyddade boenden, vilket nu verkar har öppnats upp för, efter påtryckningar från bland annat Kristdemokraterna. Det bör dock understrykas att det är ett stort nederlag att vi inte kan ha ett öppet samhälle, om intoleransen ökar. Det måste råda nolltolerans för sådana brott. Alla ska känna sig trygga på ett asylboende.

Det måste vara möjligt att skapa ordning och trygghet för alla asylsökande. Och de som inte sköter sig bör få ordna sitt boende på eget bevåg. Regeringen måste ge Migrationsverket och polis de verktyg de behöver för att upprätthålla tryggheten på landets asylboenden.

Regeringen bör också göra mer för att kristofobiska hatbrott ska bekämpas ute på asylboenden. En person som flytt på grund av sin kristna tro ska inte komma till Sverige och åter känna sig hotad. Sverige måste vara en fristad för dem som söker skydd här. Hatbrott måste beivras varhelst de uppstår. Den judiska gruppen i Sverige känner sig alltmer hotad i Sverige, vilket är oacceptabelt. Inte heller kristna asylsökande ska känna oro i vårt land. Alla ska kunna leva i fred och frihet.

I många fall som rapporterades i media har det framkommit att det var kristna asylsökande som var särskilt utsatta, ifall de visade att de var kristna. Fortfarande finns det kristna som känner sig hotade. Även om säkerhetsåtgärder vidtagits, där Migrationsverket fått hyra in säkerhetsvakter på många boenden så kvarstår oro bland många kristna asylsökande. Särskilt utsatta är konvertiter som övergått från islam till

kristen tro. I Sverige har vi religionsfrihet och då är det en grundläggande mänsklig rättighet som kränks.

Problemet är särskilt graverande med tanke på att det i flera av fallen handlar om kristna som flytt undan förföljelse på grund av religiös övertygelse. Många som flytt är kristna från Irak. Och där talas det numera från FN i termer av ett pågående folkmord mot etniska och religiösa minoriteter. I Irak har på några år den kristna gruppen minskat från ca 1,3 miljoner personer till 250 000. Merparten av dessa kristna har sökt skydd i irakiska Kurdistan. Andra har sökt asyl i Sverige just på grund av den livsfara de hamnat i efter att ha konverterat till kristendomen. Den som sökt en fristad i Sverige riskerar alltså återigen förföljelse, vilket naturligtvis är oacceptabelt.

En fara med de religiösa kränkningar som beskrivs från asylboenden, är att de förs vidare och får slå rot i det vidare svenska samhället. Från vissa förorter i Sverige inkommer skildringar att kristna känner rädsla för att exponera sin tro, exempelvis med advents- och julprydnader i fönster då lokala fundamentalistiska krafter misstycker.

Denna utveckling är inte hållbar. Regeringen måste agera för att motverka religionsförföljelse i Sverige. Här krävs särskilda insatser och en handlingsplan för hur man ska komma till rätta med denna negativa utveckling.

Den 29 september 2016 kom Brå (Brottsförebyggande rådet) med en ny rapport angående de 6 980 polisanmälningar som kommit med hatbrottsmotiv, vilket är den högsta nivån hittills. Statistiken avser 2015. För första gången väljer Brå att ha ett eget kapitel om kristofobiskt motiverade brott. Mellan åren 2011 och 2015 har antalet ökat med 140 procent. Detta är värt att notera och uppmärksamma av regeringen.

Även organisationen Open Doors som jobbar med förföljda kristna i världen, har kommit med en rapport om situationen i Tyskland. Där har 231 kristna asylsökande intervjuats. I rapporten uppger 37 procent att de har blivit skadade fysiskt, 42 procent utsatts för förolämpningar och 31 procent uppger att de har tagit emot dödshot mot sig själva eller sina familjer. Detta visar på en mycket oroväckande utveckling som måste tas på allvar.

Désirée Pethrus (KD)